Încercări-transformări

C.S.M. SIBIU ÎN „A"

Sibiul, oraș cu veche tradiție rugbystică, a realizat anul acesta, prin echipa Clubului sportiv muncitoresc, revenirea, după o absență destul de îndelungată, în rîndul localităților reprezentate în prima divizie a țării.

Pentru această performanță, să acordăm felicitările binemeritate entuziaștilor iubitori ai balonului oval din Sibiu. Formată, în marea ei majoritate, din muncitori ai uzinelor „Independența" și „Automatica", formația sibiană se pregătește asiduu pentru apropiatul ei debut în noua ediție a campionatului național. Sub conducerea competentă a antrenorului B. Boboc, jucătorii mai vechi ca Ervin Toma, Dionisie Lup, Iulian Popescu, P. Bogorin, N. Moraru, alături de tinerii Soci, Voicu, Beianu, Tamaș, Agavriloaie, Cacoveanu, Brekner își desăvîrșesc pregătirea fizică, își fixează ideea tactică de bază, exersează diferitele procedee tehnice. Ei efectuează, încă de la începutul lunii iulie, cîte 3—4 antrenamente pe săptămînă. Și totuși, deși se muncește mult, să ne oprim puțin asupra modului în care se fac aceste pregătiri. Observațiile cuprind multe învățăminte...

Carența principală ce s-a desprins din jocul formației sibiene, în barajul susținut în Capitală, a fost nesiguranța manifestată în momentul folosirii diferitelor procedee tehnico-tactice, cu atît mai evidentă cu cît apărarea adversă era mai promptă. Explicația acestei carențe rezultă din numărul mic de jocuri susținute în campionatul diviziei B, unde C.S.M. Sibiu, într-o serie de numai 5 echipe, a susținut — într-un an competițional — doar 8 partide! Dacă la acestea mai adăugăm cele 3 meciuri de pregătire din cadrul „Cupei de iarnă", considerăm totalul obținut ca insuficient pentru a asigura rodarea echipei, pentru a se permite însușirea și perfecționarea unui sistem de joc.

De asemenea, întrucît pînă în prezent secția de juniori a clubului este inexistentă, este redusă la zero și posibilitatea organizării unor jocuri-școală. Or, conform teoriei moderne despre antrenament, doar exersînd în condiții cît mai asemănătoare jocului oficial diferitele scheme tehnico-tactice ale compartimentelor, precum și elementele de tehnică și tactică, se va putea obține o eficiență mai mare a antrenamentului.

Revenind la juniori: dacă în 1966 Sibiul se putea lăuda cu performanța unui loc II obținut în campionatul republican, doi ani mai tîrziu și-a onorat performanța cu... desființarea secției de juniori. În prezent, există promisiuni conform cărora Școala sportivă „Șoimii" (de ce numai ea?!) va reînființa secția de rugby-juniori. Sperăm într-o lărgire considerabilă a centrului rugbystic sibian, menit să asigure rezerva de jucători necesară primei echipe.

Cunoscînd perseverența, puterea de muncă și disciplina de care dau dovadă rugbyștii sibieni, calități care, probabil, vor fi completate și de ajutorul forurilor conducătoare ale sportului din Sibiu, le întrevedem nu numai menținerea în rîndul formațiilor divizionare A, ci și ridicarea rapidă pe scara valorică a rugbyului nostru.

Paul CIOBANEL

BULGARIA — CÎȘTIGĂTOARE A TURNEULUI DE LA TIMIȘOARA

La Timișoara s-a încheiat turneul internațional de baschet feminin la care au participat reprezentativele Bulgariei, Iugoslaviei, Olandei și României (senioare, tineret, junioare). Competiția a luat sfîrșit cu victoria meritată a echipei Bulgariei, care a cîștigat toate partidele. În ultima zi a întrecerii Iugoslavia a învins Olanda cu 93—52 (55—22). Iugoslavia a dominat întreaga partidă, avînd în Veger (18), Zoric (15) și Tausan (14) cele mai bune jucătoare. România (senioare) a dispus de România (tineret) cu 54—37 (30—21). Antrenorii ambelor echipe au folosit toate jucătoarele pe care le-au avut la dispoziție. Bulgaria a întrecut România (junioare) cu 77—42 (43—25). Echipa Bulgariei a jucat bine și în ultima partidă, lăsînd o frumoasă impresie. S-au remarcat Bojanova (23), Stoianova (15) și Panova (14), respectiv Buga (7) și Ionaș (6).

Clasament final: 1. Bulgaria 10 p, 2. România 9 p, 3. Iugoslavia 8 p, 4. România (jun.) 7 p, 5. Olanda 6 p, 6. România (tin.) 5 p.

Clasamentul coșgeterelor: 1. Veger (Iugoslavia) 87, 2. Savu (România) 76, 3. Tita (România-tineret) 72.

CONSTANTIN CREȚU, coresp.

POLITEHNICA ȘI STEAGUL ROȘU ÎNVINGĂTOARE ÎN TURNEUL DE LA BRAȘOV

BRAȘOV, 28 (prin telefon). Turneul internațional de baschet, desfășurat în localitate, s-a încheiat cu victoria echipelor brașovene Politehnica (la fete) și Steagul roșu (la băieți). În ultimele jocuri, baschetbalistele de la Politehnica au întrecut pe cele de la Școala sportivă cu 52—39 (19—19), iar la băieți Steagul roșu a dispus de Școala sportivă cu 64—50 (32—11). Clasamente: FETE: 1. Politehnica 5 p; 2. Șc. sp. 5 p; 3. Voința (tineret) 5 p; 4. S.Z.P. Szeczin 2 p. BĂIEȚI: 1. St. roșu 4 p; 2. S.Z.P. Zielona Gora 3 p; 3. Șc. sp. 2 p. (P. Dumitrescu — coresp.).

CONFIRMĂRI ȘI SPERANȚE...

De data aceasta, vremea a ținut cu alergătorii și cu iubitorii dirt-track-ului! Cele două concursuri s-au putut desfășura astfel, fără amînări și incertitudini, conform programului stabilit de clubul Metalul, care merită laude pentru inițiativele sale. De fapt, Metalul București e singurul care se zbate să întrețină, cît de cît, o activitate în acest sport atît de spectaculos. N-ar fi rău ca Steaua — care are una dintre cele mai puternice grupe de dirt-track — să-i urmeze exemplul, chiar dacă nu dispune de o pistă proprie. Se știe că posibilitățile organizatorice ale acestui club sînt mai mari, astfel că ar putea participa mai mulți concurenți de peste hotare și mai valoroși.

Dar și așa, cei ce s-au deplasat la baza sportivă Metalul din Pantelimon n-au avut ce regreta. Cei 4 sportivi cehoslovaci, prezenți la start, au demonstrat din nou ridicata valoare a dirt-track-ului din țara lor. Duda și Plisek (în ambele concursuri locurile 2 și 3), ca și Sobodka (5—4) s-au dovedit alergători de clasă. Atuurile lor: starturi rapide, viraje în mare viteză, plus mașini excelente.

Privită prin prisma valorii oaspeților, evoluția cîtorva din sportivii noștri are darul să-i bucure pe cei ce iubesc acest sport, iar victoriile lui Ion Cucu sînt cu atît mai prețioase. Campionul român a dovedit o formă excelentă și, fapt ce ni se pare demn de remarcat, o orientare tactică și o pregătire fizică excepționale. Iată, deci, că talentul lui Cucu, dublat de o bună pregătire și o experiență competițională bogată își găsește expresia într-un succes net. În două concursuri, el a cîștigat toate cele 10 manșe. Deci, 10 victorii din 10 posibile. Niciodată nu l-a lăsat mașina, pentru că a pregătit-o bine; niciodată nu s-a răsturnat, pentru că a știut cum și cînd să atace; în plus, a luat startul cel puțin la valoarea oaspeților. O singură dată a avut șansă: miercuri, în manșa a 12-a, cînd lui Duda, aflat pe locul 1, i s-a defectat mașina, la 100 metri de sosire. În rest, totul a depins de sportivul Cucu. Mai aproape de talentul și valoarea care l-au consacrat a concurat Al. Datcu (duminică locul 4, la egalitate de puncte cu locul 3 și miercuri locul 5 la egalitate cu 4). Datcu a pierdut însă manșe decisive, în fața lui Plisek sau Jașa, fapt ce nu i-a permis să urce pe podium. Despre Al. Șinca, aprecierile sînt greu de făcut. De ce? Datorită inconstanței. Cîștigă două manșe, pentru ca în alta să vină pe locul 4. Se pare că l-a necăjit și mașina. Dar cine s-o pună la punct, dacă nu el?

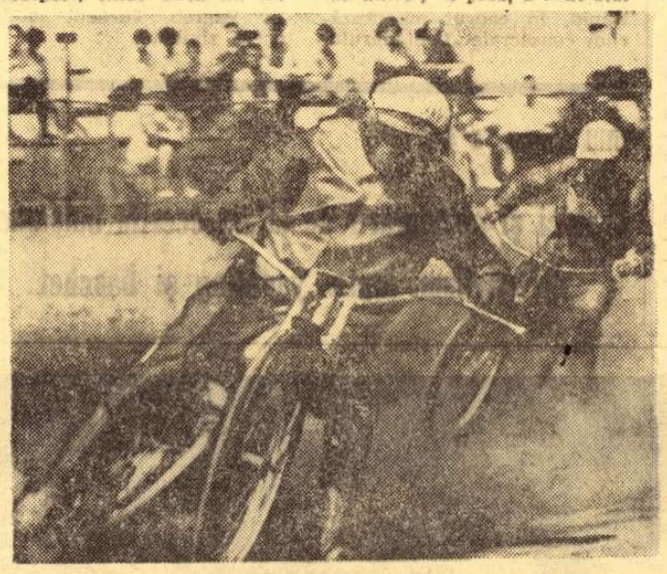

Bolizii în acțiune... Foto: A. Neagu

Parcă mai mult ca oricînd, tineretul a dat mari speranțe. Plutonul, format din Gh. Ivan, D. Dobre, C. Voiculescu, I. Ioniță, I. Marinescu, este condus de un tînăr alergător ce se anunță în curînd un mare rival al lui Cucu. E vorba de sibianul Ion Bobîlneanu (25 de ani, de meserie tehnician auto). În cele două concursuri, dintre sportivii români doar Cucu și Datcu l-au întrecut. Locurile 5 și 6 ocupate de Bobîlneanu încununează munca depusă de acest talent de a cărui pregătire F.R.M. trebuie să se ocupe serios, fiindcă la Voința Sibiu el nu are un antrenor de specialitate.

Cîteva cuvinte despre organizare. În general, a fost mai bună ca altădată. Întîrzierea de miercuri s-a produs din cauza unor defecțiuni în debitul de apă al cartierului unde se află stadionul. Pentru atragerea mai multor spectatori, ar fi bine ca în ziua concursului două-trei autobuze ale I.T.B. să circule pe ruta Piața Universității — stadionul Metalul (Pantelimon), pentru că distanța mare și insuficiența mijloacelor de transport (numai tramvaiul 14) îi determină pe mulți să rămînă acasă.

Constantin ALEXE

PENTATLON MODERN

IVAN BANET ÎNVINGĂTOR LA CĂLĂRIE

Ieri a început în Capitală campionatul național de pentatlon modern. Paralel se desfășoară și un concurs internațional cu participarea reprezentativelor R.S.S. Cazahă, România I și II.

Prima probă, călăria, s-a desfășurat pe baza hipică din Calea Plevnei, pe un parcurs de 800 de metri cu 17 obstacole. Cel mai bun rezultat l-a obținut Ivan Banet (România II) cu calul Mercur 1:50 — 1050 puncte. PE ECHIPE: 1. România I 2980 p, 2. R.S.S. Cazahă 2300 p, 3. România II 2005 p.

În campionatul național individual și pe echipe după prima probă situația este următoarea: 1. I. Banet (C.F.R. Timișoara) 1050 p, 2. Marian Cosmescu (Steaua) 1015 p, 3. Andrei Moraru (I.E.F.S.) 1005 p, 4. Florin Mureșanu (C.S.M. Sibiu) 995 p, 5. Constantin Zamfir (Steaua) 960 p, 6. Constantin Călina (Steaua) 955 p. Pe echipe: 1. Steaua 2980 p, 2. C.F.R. Timișoara 1050 p, 3. I.E.F.S. 1005 p, 4. C.S.M. Sibiu 995 p.

Astăzi, cu începere de la ora 9.00, are loc în sala Floreasca cea de a doua probă, scrima.

Gh. TOMIUC
antrenor coordonator

Primul campionat de yachting al juniorilor

O acțiune de perspectivă a F.R.C.Y. poate fi considerată organizarea primului nostru campionat național de yachting pentru juniori, la clasele finn, snipe și F.D. Întrecerile s-au încheiat de curînd pe Siutghiol, bucurîndu-se de un real succes. Cele 5 regate ale campionatului s-au desfășurat pe un vînt destul de slab, care a pus la contribuție cunoștințele tactice ale tinerilor veliști. Și-au disputat întîietatea 16 echipaje de snipe, 14 de finn și 7 de F.D., însumînd 60 de sportivi din 5 secții de specialitate (Electrica și C.N.U. București, Electrica, Marina și Știința Constanța). Iată care sînt campionii și ceilalți premiați ai ediției inaugurale: *clasa finn — 1. Dragoș Mihailovici (Marina Constanța) 3 p*, 2. Dinu Troacă (Electrica Buc.) 11,7 p, 3. Otto Schneider (C.N.U.B.) 22,7 p; *clasa snipe — 1. B. Mărăcine — D. Constantin (Electrica Buc.) 6 p*, 2. E. Maximiuc—M. Constantin (Electrica Buc.) 11,4 p, 3. A. Osman — I. Popescu (Știința Constanța) 11,7 p; *clasa F.D. — 1. I. Toma—G. Stoiovici 8,7 p*, 2. I. Apostol—A. Nenth 11 p, 3. N. Beonte—T. Andrei 16,7 p — toate aceste trei echipaje au reprezentat *Electrica Constanța*. De remarcat, în plus, evoluția celui mai tînăr echipaj al campionatului la clasa snipe, format din frații *Tudor și Adina Manu* (în vîrstă de 14 și respectiv 15 ani), care a ocupat locul V. Se poate spune că primul campionat național de yachting al juniorilor și-a atins scopul, lăsînd să se întrevadă cîteva valori în măsură să facă parte în curînd, din loturile reprezentative, în special la clasa finn.

Valentin ZĂGĂNESCU
antrenor

SECVENȚE DIN FILMUL BALCANIADELOR DE BOX

1947: TREI ROMÂNI, CAMPIONI AI EDIȚIEI INAUGURALE

Puțini iubitori ai boxului își mai amintesc — probabil — că primele întreceri balcanice de box s-au disputat în anul 1947 (18 mai) la București. Echipele reprezentative ale Iugoslaviei, Bulgariei, Albaniei, Ungariei *și* României *și-au disputat pentru prima oară cele 8 titluri balcanice (pe atunci nu existau categoriile semiușoară și mijlocie mică), pe arena Venus, în tribunele căreia au luat loc 12 000 de spectatori.*

România a prezentat următoarea garnitură: Nicolae Băileanu (mușcă), Gheorghe Fiat (cocoș), Lazăr Borduz (pană), Ion Stanomir (ușoară), Mihai Voinea (semimijlocie), Florea Costin (mijlocie), Nicolae Voicilă (semigrea) și Paul Mentzel (grea). Rezultatele pugiliștilor noștri sînt excelente, deși în clasamentul pe națiuni România se va clasa — după cum vom vedea — pe locul secund.

Gala I. *Băileanu b. p. Andrejevici (Iugoslavia); Farkas (Ungaria) b. p. Fiat; Krleza (Iugoslavia) b. p. Voicilă.* Gala a II-a: *I. Stanomir b. p. Sovlansky (Ungaria); Voinea b. p. Curri (Albania); Costin b. p. Bicivarov (Bulgaria); Mentzel b. p. Borșos (Iugoslavia).* Gala a III-a: *Băileanu b. p. Zefi (Albania); Borduz b. p. Barbadoro (Iugoslavia).* Gala a IV-a: *I. Stanomir b. neprez. Krieziu (Albania); FINALA: mușcă: Fogarassy (Ungaria) b. p. Băileanu; cocoș: Djulai (Iugoslavia) b. p. Farkas (Ungaria); pană: Borduz b. p. Atev (Bulgaria); ușoară: Sovlanschi (Iugoslavia) b. p. Zachorscky (Ungaria); semimijlocie: Voinea b. p. Luka Popovici (Iugoslavia); mijlocie: Dzepina (Iugoslavia) b. p. Costin; semigrea: Krleza (Iugoslavia) b. p. Hristuff (Bulgaria); grea: Mentzel b. desc. 3 Mihaly (Ungaria). Deci, titlurile de campioni balcanici și le-au împărțit boxerii din Iugoslavia (4), România (3) și Ungaria (1). Clasament pe țări: 1. Iugoslavia, 2. România, 3. Ungaria, 4. Bulgaria, 5. Albania.*

Întrecerile balcanice de box au fost apoi întrerupte, ele nefiind reluate decît în anul 1960, de atunci ele desfășurîndu-se cu regularitate. Ediția bucureșteană a primei Balcaniade a dovedit valoarea boxului românesc pe plan continental și a anunțat viitoarele succese prestigioase (r. c.).

UNDE SÎNT SPERANȚELE DE ALTĂDATĂ?

Anul trecut, echipa noastră masculină de tineret termina neînvinsă competiția voleibalistică „Criteriul speranțelor olimpice", care s-a desfășurat în Cehoslovacia. Un succes de prestigiu și o promisiune de redresare urgentă a voleiului nostru masculin, care, cu un an în urmă (la europenele din 1967), dovedea unele slăbiciuni datorate evoluției cu pași de melc în arena internațională, în timp ce alte țări, pînă atunci aflate în urma noastră, făceau pași uriași. Anul acesta, însă, aproape în aceeași formulă, „speranțele" noastre au fost năruite (pe teren propriu!) nu numai de echipe cu recunoscută valoare (U.R.S.S. — învinsă, totuși, de formația română de două ori în Cehoslovacia: în serie și în finală), ci și de altele care abia încearcă pătrunderea la... periferia elitei (Cuba). Această competiție, privită prin prisma evoluției jucătorilor români, ne-a creat în inimă și pe buze întrebarea: unde sînt speranțele de altădată? „Speranțele" menite să asigure ascensiunea spre vîrful piramidei.

Răspunsul primit de la unii tehnicieni ai forului nostru de specialitate este de natură să stîrnească dacă nu indignare, oricum nedumerire. **„Adversarii au crescut, au schimbat cîte ceva în formație; noi am pierdut doi jucători, depășind vîrsta de 20 de ani (Tănăsescu) sau nevenind la pregătire (Moculescu). Nu ne interesează rezultatele la acest nivel; sîntem în perioada unor încercări de transformare a trăgătorilor în ridicători etc."** De acord, adversarii au crescut, dar noi de ce n-am crescut?! Dacă am fost cei mai buni în Cehoslovacia, cu un an în urmă, de ce să nu avem această pretenție și acum cînd — firesc — jucătorii trebuiau să salte valoric? De ce nu au fost pregătiți alți jucători pentru a-i înlocui pe cei doi absenți (dacă se pune — nefiresc — neîntemeiat, după părerea noastră — aproape totul pe această absență)? De acord, nu trebuie să facem o dramă dintr-o înfrîngere, din obținerea unor rezultate mai slabe în competiții nu chiar așa de importante. Dar speranțele olimpice reprezintă schimbul de mîine al voleiului românesc. Și, indiferent de rezultat, evoluțiile — în esență modeste — ale tinerilor voleibaliști ar trebui să îngrijoreze în ce privește situația echipei naționale a anilor viitori. Chiar dacă, printr-o împrejurare miraculoasă, „speranțele" române ar fi cîștigat meciul final cu U.R.S.S. (dar minunile sînt prea rare în epoca exactităților micronice), părerea noastră exprimată azi nu ar fi fost, desigur, alta. Exceptînd meciul cu Polonia și, parțial, cel cu R.D.G., echipa a jucat slab (chiar în cel cu juniorii II ai României), neomogen, cu greșeli flagrante aproape în toate privințele. Deci, iată că nu ne referim la rezultat (dacă înfrîngerea în fața Cubei era mai severă, așa cum se contura, voleibaliștii noștri nici nu intrau în turneul final) — la urma urmei un loc II nu este rău — ci pur și simplu la valoarea jucătorilor și echipei, comparativ cu cea a adversarilor.

Și iată părerea noastră, împărtășită în parte de antrenorii lotului, în legătură cu cauzele slabului randament al echipei: s-a greșit daccapo: selecția nu a fost cea mai bună, lăsîndu-se în afară ridicători (capitol deficitar) mult mai indicați, cu talie și precizie în pase (Curteanu), cu temperament de concurs (Dragoș Popescu, introdus, în sfîrșit, în meciul cu Polonia, în care a determinat în mare parte victoria). Explicația a fost că primul nu s-a prezentat la pregătire din rațiuni mai mult sau mai puțin plauzibile. Răspuns insuficient și o notă minimă pentru tehnicienii federației de volei, întrucît subliniază haosul care domnește aici: fiecare face ce vrea. O altă cauză: încercarea de transformare a jucătorilor din trăgători în ridicători (cei deja formați nu sînt folosiți!). S-a spus că încercarea se face pentru a ajuta, astfel, echipa de seniori, care suferă și ea la acest capitol și are nevoie de talie pe aceste posturi. Foarte bine! Însă la ce rezultat se va ajunge, cînd în echipele lor respectivii jucători figurează ca... trăgători (Penciulescu, Duduciuc)? Această „dublă existență" a făcut — după părerea noastră — să scadă valoric unul din voleibaliștii cîndva considerați de mare perspectivă: rapidistul Penciulescu. Pe urmă, considerăm că încercările se fac nu în timpul unei competiții, ci cu mult înaintea ei, impunîndu-se acest lucru și cluburilor, care trebuie să renunțe la interesele proprii în favoarea celor generale.

Așadar, ajungem la o altă cauză, și anume: nepregătirea echipei pentru competiție, încercarea unor formule care au derutat chiar pe jucători, schimbări neinspirate (în tentativa — permanent eșuată — de a alinia o ECHIPĂ), pregătirea fizică precară, defecțiuni tehnice la majoritatea jucătorilor (excepție făcînd Oros și Dumănoiu) etc. Dar cauza principală rezidă, după părerea noastră, în sacrificarea jucătorilor tineri pe altarul meschinelor interese de club. Toți specialiștii sînt de acord — de fapt este o realitate — că tînăra generație de valoare a fost menținută timp îndelungat pe băncile de rezervă ale cîtorva cluburi, care își urmăreau scopul — poziție bună în clasament — nu prin creșterea calitativă a întregului lot, ci, mai ales, prin vegherea ca nu cumva alte echipe să se întărească. Iar vina și-o poate recunoaște însuși forul de specialitate, care nu a fost ferm în dirijarea și ocrotirea valorilor, cîntînd în struna unor cluburi. Și sportivii nu au ajuns unde trebuiau să ajungă.

Ar mai fi încă multe de spus, dar spațiul nu ne îngăduie, deocamdată, o analiză amplă. Vom mai avea însă prilejul să revenim asupra unor chestiuni legate de viitorul voleiului nostru masculin.

Aurelian BREBEANU

FLASH PE AEROPORTUL BĂNEASA

VOLEIBALIȘTII ROMÂNI DIN NOU ÎN MIJLOCUL ELITEI MONDIALE

Cursa TAROM 201 este gata de plecare... Pe aeroportul Băneasa, la ieșirea din vamă, voleibaliștii naționalei noastre dau semne de nerăbdare. Tensiunea vădită care frămîntă micul lor grup are o semnificație particulară. După un an de autoclaustrare, băieții își luau din nou valizele pentru a se prezenta, peste granițe, la examenul promovării — iarăși — în rîndurile elitei mondiale, examen la care vor încerca să dea răspuns la nivelul celorlalți concurenți. Le citesc pe chipuri emoția pe care toți se străduiesc, cu mai multă sau mai puțină abilitate, s-o ascundă. Drăgan, căpitanul echipei, care a trăit atîtea și atîtea asemenea clipe se debarasează mai ușor de gravitatea momentului. Îmi mărturisește că în ceea ce-l privește este optimist și crede că și mai tinerii lui colegi vor redobîndi echilibrul spiritual, oarecum zdruncinat în turneul de la Constanța. Udișteanu — căruia îi mai stăruie în urechi reprosul unuia dintre spectatorii de pe litoral, un bătrînel indignat care îi aruncase, în treacăt, cuvinte grele, după înfrîngerea în fața Ungariei — se simte încă jenat și pare decis să demonstreze că echipa României poate mai mult, pentru ea și pentru suporteri. Crețu, unul dintre cei ce formează sextetul de bază, simte nevoia unei confesiuni: „Aș vrea atît de mult ca la Cupa mondială să dovedim că voleiul românesc nu a intrat, totuși, în pagini de tragedie". Alături, profesorul Florin Balaiș, antrenorul secund, își trece în revistă efectivul. Îi cer părerea despre capacitatea actuală a echipei. „După defetismul pe care l-am observat la Constanța, băieții și-au regăsit moralul. Turneul de la Münster (R.F.G.), la care participăm înaintea Cupei mondiale, alături de naționalele Japoniei, Cehoslovaciei și R.F. a Germaniei, poate constitui un prilej de omogenizare a echipei cu repercusiuni favorabile în comportarea la turneul de la Berlin".

În sfîrșit, vocea crainicei vestește plecarea... Drum bun și succes!

TURNEELE INTERNAȚIONALE DE JUNIORI

CLUJ (prin telefon). — Turneul internațional de volei juniori de la Cluj a continuat cu întîlnirile din ziua a doua. Principala partidă a adus în fața fileului echipele Moscovei și Bulgariei. Cele două formații, de un nivel valoric apropiat, au oferit o dispută interesantă, încheiată, după consumarea a 5 seturi, cu victoria jucătorilor sovietici, datorită atacului lor în forță, prin care au depășit cu regularitate blocajul bulgar. Scor final: **3—2 (—12,16,9,—9,4).** Au arbitrat foarte bine V. Moraru și V. Chioreanu (Cluj). O plăcută surpriză ne-a furnizat **selecționata taberei F.R.V.** (pregătită de C. Bengeanu) care, după ce a servit, în prima zi, o replică dîrză echipei de juniori a României a învins fără drept de apel formația **Slovaciei** cu scorul de 3—0 (7,13,4). Așa cum era de așteptat, reprezentativa de tineret a țării noastre a dispus de România juniori cu 3—0 (8,7,10), după 60 de minute de joc. Etapa a treia se anunță foarte interesantă: Slovacia—România tineret, Bulgaria — Selecționata taberei F.R.V., România juniori — Moscova.

PAUL RADVANI — coresp.

TOPLIȚA (prin telefon). — În prezența unui numeros public a început în localitate turneul internațional de volei pentru junioare. În primul meci s-au întîlnit România A și România B. Victoria a revenit primei formații cu 3—0 (0,14,10). În cel de al doilea meci, echipa Slovaciei a întrecut reprezentativa Bulgariei cu 3—2 (4,—11,11, —8,10) la capătul unui meci de bun nivel tehnic.

DOBROGEA LA ORA SOCIALISMULUI

(Urmare din pag. 1)

discipline: voleiul (băieți și fete), handbalul (fete), oina (echipele respective avînd comportări meritorii în recentele întreceri județene și zonale ale „Cupei tineretului de la sate") și fotbalul („Viitorul" Cobadin activînd în campionatul județean de fotbal, seria a II-a). Beneficiind de o bază sportivă „pe măsura comunei", dispunînd de elemente umane dotate și de un curent pro-sport rar întîlnit, comuna Cobadin are toate șansele să intre în marele circuit al sportului divizionar național.

Este un diapazon care indică tonalitatea înaltă a vieții spirituale a satului din această zonă a țării.

★

Schimbăm mijlocul de locomoție, urmînd marcajele căii ferate pînă la Medgidia. Ce știam despre acest loc? **„Oraș de șes, pradă vîntului și arșiței, patrie a țînțarilor, ultimul popas al trenului înainte de Pontul Euxin".**

Imaginile literaturii pe care o purtam în memorie sînt însă puternic contrazise de realitățile contemporane: un centru modern cu arhitectonică zveltă și culori pastelate, un oraș cu o pulsație accelerată imprimată de unitățile industriale instalate aici, un loc căruia vechimile istorice îi sînt trădate numai de moscheea din strada Siretului (ridicată între 1856—1857), aproape singurul vestigiu al trecutului.

Fabrica de ciment — principalul pilon industrial — construită în 1955, este una dintre cele mai mari din țară. Ea produce, în hale moderne, instalate pe cîteva hectare, tot atîta ciment cît producea țara înainte de război, furnizînd astăzi cca. 30 la sută din producția națională.

Despre tineretul angrenat aici în activitățile sportive nu așteptam relații. „Cimentul", asociație sportivă cu greutate în viața orașului, are reprezentanți cunoscuți deja în sportul național, la mai multe discipline: rugby — divizia B, fotbal — divizia C, popice și box. Împreună, cu I.M.U.M., asociația sportivă a întreprinderii metalurgice de utilaj — celălalt pivot industrial al Medgidiei — „Cimentul" compune un complex sportiv ce dezvoltă printre localnici o deosebită forță de atracție.

— Ecoul imediat a fost sesizat la nivelul celor două licee și al școlilor generale din perimetrul orașului, astăzi pepiniere viguroase ale sportului din ținut, și, de ce n-am spune-o, ale sportului național, ne informează secretarul Comitetului orășenesc U.T.C. Medgidia, tov. **Gheorghe Călin.**

Oricum, pînă la momentul cînd va fi oportun să menționăm numele micilor performeri, merită să fie consemnați acei profesori care-și dăruiesc timpul și priceperea educației fizice și sportului: **Gheorghe Rașcu, Corneliu Bădilă, Gheorghe Răuță, Lazăr Remus,** ca să-i numim numai pe cîțiva dintre acești apostoli ai sportului în școală.

★

Despre Constanța, acea fereastră a țării deschisă spre toate mările și oceanele lumii, nu poți scrie decît cu cuvinte fierbinți, născute din istoria ei milenară și din superbul prezent, din tălăzuirile imensităților albastre care scaldă țărmul românesc pe o lungime de 245 km și din soarele ce aprinde spiritul pînă la incandescență.

Puternic centru economic și cultural, port maritim important, loc balnear și de vilegiatură foarte animat, Constanța este și un centru sportiv viguros, caracter imprimat atît de animația cotidiană a discipolilor lui „citius, altius, fortius", cît și de activitatea sportivă pe care o transmută aici, în sezonul estival, diferitele secții ale celorlalte centre sportive din țară.

Punctul forte al performanței în această zonă geografică îl reprezintă, desigur, clubul Farul, unitate ce însumează o suită de divizionare A și B (fotbal, volei, box, baschet, lupte) și care oferă pentru diversele selecționate ale țării, reprezentanți de valoare. Dotat cu o sală de sport modernă și un stadion cu circa 30 000 de locuri și instalație de nocturnă, Farul are cadrul ideal dezvoltării pe mai departe a unei activități prodigioase și calitativ superioare.

Dar aici, la Constanța, și în salba de stațiuni de pe litoralul românesc, cea mai bogată reprezentantă o are sportul de masă; practicabil sub toate formele sale, la orice oră și de către reprezentanți ai oricărei vîrste, el face parte integrantă din complexul de apă, soare și mișcare, eden spre care aleargă, cel puțin cîteva zile din an, extrem de mulți locuitori ai țării.

Utilitatea acestui excelent generator de vitalitate, necesitatea acestui agent profilactic de sănătate constituie explicația numeroaselor zone rezervate activității sportive pe plajele tuturor stațiunilor și motivația existenței centrelor de inițiere la înot, ce-și anunță prezența de la Capul Midia pînă la Vama Veche.

★

Opțiunea pentru o anumită stațiune de pe litoral este întotdeauna însoțită de regretul că, implicit, trebuie să se renunțe la o alta. Parcurgem astfel drumul Năvodarilor, cu gîndul la Mamaia, stațiunea cu echilibrata și armonioasa ei alternanță de blocuri, restaurante, baruri și magazine zugrăvite în culorile curcubeului, cu plaja ei imensă și marea liniștită, cu soarele care bronzează cele mai refractare epiderme, călătorim cu nostalgia Siutghiolului, loc al divertismentelor sportive, cu imaginea Eforiei Nord, splendida stațiune strînsă între apele învolburate ale Mării Negre și oglinda unduitoare a lacului Techirghiol, dominați de chemările vechiului Callatis cu faleza sa înaltă, cu digul genovez și geamia în stil maur.

Preferăm tuturor acestor irezistibile locuri o plajă rezervată exclusiv tineretului mic, stăpînită, trei luni pe an, de cei mai merituoși elevi ai școlilor din toate ținuturile României: „TABĂRA PIONIERILOR DE LA NĂVODARI".

Întîlnirea cu acele locuri a constituit mai întîi o imensă surpriză: pe un perimetru apreciabil, în imediata vecinătate a mării, pe plaja pustie pînă mai ieri, se ridică acum un impozant complex de pavilioane rezervate exclusiv elevilor veniți la mare pentru odihnă și tratament. Cîteva dintre ele au și fost luate în stăpînire, ele găzduind în vara lui '69 cîte 900 de oaspeți pentru fiecare serie. În doi ani — am fost informați — noua tabără va avea capacitatea să cuprindă circa 4 000 de mici estivanți care, adăugați celor 2000 pe care îi primește tabăra veche, vor face din Năvodari una dintre cele mai animate plaje de pe litoral. O bucată de mare și țărm rezervată exclusiv lor, celor mai mici locuitori ai țării. O relevantă expresie a grijii pe care partidul o poartă vlăstarelor țării, constructorilor de mîine ai comunismului!

★

Călătoria în inima Dobrogei a fost revelatoare. Un sfert de veac de continue înnoiri și permanente acumulări i-au schimbat radical fața, i-au imprimat o pulsație accelerată, după ritmul general pe care l-a stabilit pretutindeni socialismul.

PLUSUL de astăzi, cu valențele sale incalculabile, este atît de pregnant și atît de prezent oriunde, încît nu mai este nevoie, pentru stabilirea dimensiunilor sale, de rememorarea MINUSULUI de ieri.

Pe apele Snagovului

(Urmare din pag. 1)

lați. A urmat finala de K 1-5000 m, cîștigată detașat (la aproape un minut diferență) de tînărul A. Ratz de la Olimpia Reșița. La C 2-5000 m Steaua mai obține un titlu prin Simionov și Nichifor. În sfîrșit, ultima probă de forță: C 1-5000 m. Ea este dominată de sportivul dinamovist Constantin Trofimov care, în final, va trece primul linia de sosire.

REZULTATE TEHNICE: **K 1-5000 m:** 1. **Steaua (Marin Stoian, Marin Serghei, Ion Platon, Vasile Sava) 16:19,0, 2. C.S.O. Brăila 16:47,02. 3. Dunărea Galați 16:58,03; K 2-5000 m: 1. Dunărea Galați** (Gheorghe Fuică, Gheorghe Sima) 18:34,3, 2. Politehnica Timișoara 18:57,0, 3. Constructorul Timișoara 18:59,5; **K 1-5000 m:** 1. Alfons Ratz (Olimpia Reșița) 19:58,3, 2. Teodor Negrescu (Steaua) 20:39,6, 3. Gheorghe Baccelu (Dunărea Galați) 21:14,8; **C 2-5000 m:** 1. **Steaua** (Dumitru Simionov, Tudor Nichifor) 19:31,3, 2. Dinamo (Ion Cuțov, Marin Chitai) 19:39,3, 3. Dinamo (M. Vasiliu, T. Vasiliev) 19:59,7; **C 1-5000 m:** 1. **Constantin Trofimov** (Dinamo) 21:53,2, 2. Ion Ștefan (Dinamo) 22:09,8, 3. Mircea Vasiu (Constructorul Hunedoara) 22:20,5.

Astăzi, de la ora 10,30, vor avea loc finalele celor opt probe de viteză.